Kis-Czell, 1902. IV. évfolyam. 33. szám. Vasárnap, augusztus 17.

KIS-CZELL ÉS VIDÉKE

KÖZÉRDEKÜ FÜGGETLEN UJSÁG.

Megjelen minden vasárnap. Jelige: »Küzdelem az igazságért!«

Előfizetési ár:
Egy évre . . . . 8 kor. | Negyedévre . . 2 kor. — fil.
Fél évre . . . . . 4 „ | Egyes szám ára — „ 20 „

Szerkesztővel értekezhetni: kedd, szerda és csütörtökön.

Felelős szerkesztő: HUSS GYULA.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Kis-Czell, Gyarmathi-tér 76. szám. Ide intézendők a lap szellemi és anyagi részét illető minden küldemények. Névtelen levelek figyelembe nem vétetnek.

Tüzoltók ünnepe.

(H. Gy.) A vármegyei tüzoltó-szövetség mult vasárnap tartotta X-ik rendes évi közgyülését Jánosházán Ernuszt József szövetségi alelnök, elnöklete alatt. Jánosháza ez alkalomra ünnepi díszt öltött, nemzeti lobogókat lengetett az enyhe szellő a házakon és díszes díadal kapu volt felállítva az érkező vendégek tiszteletére. Ugyanezen alkalommal ünnepelte a jánosházai önkénytes tüzoltó-egylet is fennállásának 25 éves évfordulóját, zászlószenteléssel egybekötve. A zászlóanyai tisztet, őméltósága gróf Erdődy Sándorné urhölgy vállalta el. Az ünnepségen rendkivüli sokan vettek részt s valóságos népvándorlás volt a mult vasárnap Jánosházán. Ember-ember hátán tolongott. Az ünnepélyen közéletünk jelesei közül is számosan vettek részt, melyek közül ott láttuk: Gróf Erdődy Sándor, Reizig Ede főispán, dr. Bezerédy István alispán, Ernuszt József, dr. Maróthy László országos képviselő, Ajkay Elemér, Takács Antal és Tulok Benő urakat. Az ünnepség fényesen sikerült, melyről az alábbi részletes tudósitásunkban számolunk be:

Az ünnepség kezdete.

Szombaton délután már lázas, sürgős-forgás volt Jánosházán. A délutáni vonattal várták gróf Erdődy Sándor urat és a bájos nejét, a zászlóanyát, valamint Reizig Ede főispán urat. Fogadásukra a vasutnál megjelent a tüzoltó-egylet teljes díszben, élén magyari Kossa Gusztáv jánosházai gyógyszerészszel, a tüzoltó-egylet fáradhatatlan agilis elnök főparancsnokával. Őméltóságaék kocsin érkeztek Somlyóvárról Jánosházára és egyenest a vasut állomásra hajtattak, hol bevárták a vonat megérkezését és Reizig Ede főispán, valamint Ernuszt József szövetségi alelnök urral együtt mentek be a városba. A felállitott díszkapunál a menet megállott s itt magyari Kossa Gusztáv ur üdvözölte a vendégeket. Este a vendégek tiszteletére fáklyás menetet rendezett a polgárság és a „Daloskör" szenenáddal tisztelgett, ezután Kossa Gusztáv ur üdvözölte lendületes szép beszéddel a város vendégeit.

Kossa Gusztáv üdvözlő beszédére őméltósága Reizig Ede főispán és Ernuszt József szövetségi alelnök ur válaszoltak s köszönték meg Jánosháza polgárságának a szives fogadtatást. Este a Benyó-féle vendéglőben ismerkedési estély volt, melyen számosan vettek részt és csak a késő éjjeli órákban ért véget.

Vasárnap.

Másnap, vasárnap kora reggel már ismét talpon volt mindenki Jánosházán. A reggel 6 órakor Kis-Czell felől érkező vonathoz ismét kirukkolt a tüzoltó-egylet, az érkező tüzoltó bajtársak fogadására. A vonat hosszu kocsisorból állott tömve vendégekkel. A jánosházai tüzoltó ünnepségen a következő tüzoltó-egyletek jelentek meg: Kis-Czell, Ság, Sárvár, N.-Kamond, Pápa, Szent-Gothárd, Kőszeg, Szombathely, Muraszombat, Karakó, Keresztur, V.-Miske, Sóskut, Káld, Vasvár és Zala-Szent-Gróth tüzoltó egyletei. A tüzoltók zárt sorokban, zeneszó mellett vonultak a jánosházai önkénytes tüzoltó-egylet szertára elé, hol a különböző egyletek zászlóikat a szertárba helyezték el és szét oszlottak, hogy az ut porát magukról leverjék és készülődjenek a 9 órakor kezdődő szent misére, a zászlószentelésre.

A zászlószentelés.

Kevéssel 9 óra előtt ismét gyülekezett a tüzoltóság a szertár előtt és innét szintén zeneszó kisérete mellett vonult zárt sorokban a templom elé, hol ekkor már nagy közönség gyült egybe. A mise megkezdése előtt érkezett a templomhoz a zászlóanya, őméltósága gróf Erdődy Sándorné urnő kiséretével, kit a templom ajtajánál hetven fehérruhás koszorus leány fogadott és kisért be a templomba. A mise végeztével, a zászlóanya kisérve a koszorus leányoktól, a szabadban felállitott sátorba ment. Törzsök Vilmos káplánnak a szabad ég alatt lendületes szép egyházi beszéde és a zászlófelszentelése után következett a szegbeverés.

Az első szeget a zászló nyélbe, kis arany kalapácscsal a zászlóanya, őméltósága gróf Erdődy Sándorné urhölgy verte be. Ezután sorrendben a következők vertek szeget a szászlónyélbe, különböző jelmondatok mellett: Gróf Erdődy Sándor, Reizig Ede főispán, dr. Maróthy László országos képviselő, Ernuszt József, Barabás István, Zrinyi József, Ajkay Elemér, Horeczky Gyula, Tóth Sándor esperes, Kornfeind Vincze plébános, Törzsök Vilmos; Kossa Gusztáv, dr. Giay Károly, Lendvay Sándor községi biró, Salzberger S. stb. A gyönyörü selyemzászlón e felirat áll: Istennek dicsőség — „Egymásnak segitség." A zászló szalagjának, melyet a zászlóanya ajándékozott, ez a felirata: Gróf Erdődy Sándorné 1902. A szegbeverési aktus után a jánosházai Daloskör elénekelte a „Hymnus"-t, melynek befejeztével a közönség szétoszlott, mig a tüzoltók a közgyülésre mentek.

A közgyülés.

A közgyülést megelőzőleg választmányi ülés volt, melynek befejeztével kezdődött a közgyülés. Kevéssel déli 12 óra után nyitotta meg a közgyülést *Ernuszt* József szövetségi alelnök. Ugy egy 14 agaskost letérítheted vélna, [illegible] reggel az erdőben nem is vad után járt a báró, hanem Jenő grófnak beszélt sógorjelöltjéről.

Mikor János báró előadását befejezte, a gróf magából kikelten kiáltott fel: Ez az ember sohasem lesz sógorom! Majd igy folytatta: Köszönöm, hogy eljöttél a távolból s mindenről felvilágositottál.

— Kötelességemnek tartottam.

Másnap reggel Jenő gróf ismét csak másodmagával ment a vadaszatra. Most meg ő kérte fel Kotányi bárót, hogy vele tartson. Az erdő sürüjében ilyen beszélgetés folyt a két férfi között:

— Sajnálom, Kotányi, de nem adhatom neked a grófnő kezét.

Kotányi elsápadt s kijelentésre, de azért vakmerően koczkáztatta meg a kérdést!

— S miért?

— Mert nem vagy gentlemann!

— Mit mond a gróf?

— Azt mondom, hogy adósságaid vannak, melyeket vagyoni viszonyaid kimutatása közben eltitkoltál előttem, s igy rászedtél engem. Azt mondom, hogy be voltál keverve egy [illegible]

TÁRCZA.

Egy nemes vad.

Nagy vadászatra készült Vámosy Jenő gróf vámosi kastélyába. Nagy társaság is gyült össze: az ország minden főrangu vadásza sietett megfelelni a szives meghivásnak, mert általánosan tudva volt, hogy a gróf vadászterülete vadbőség tekintetében páratlanul állt az országban. S ilyen alkalmat egy szenvedélyes vadász ugyan el tudna-e szalasztani?

De azért a főrangu világ hölgyei is készülődtek a vámosi kastélyba, mert hirül ment az is, hogy Jenő gróf a vadászat befejeztével családi ünnepet tart: eljegyezteti hugát Kotányi báróval.

Épp a vadászat közepén vagyunk. Vidám élet folyik a nagy kastélyban, melynek egyik részét a hölgyek foglalták le, körülöttük csapják a szelet azok a fiatal uracsok, kik a korai felkeléssel járó vadászat nehézségének nem barátjai.

A vőlegényjelölt, Kotányi báró, szenvedélyes vadász és legelőször van talpon s legutolára tér vissza a rengetegből. De azért a [illegible] talpát nem [illegible] át, hanem a grófnő közelében tölti, kivel pár nap mulva lesz meg az eljegyzése.

A vadászok pipaszó mellett átheverik a napot, közben felkelnek a párnákról, hogy a kártyázásnak éljenek s adomákat meséljenek el egymásnak melyek mind a vadászélet körül forognak.

Egy szép napon, — jó későn érkezett! mondották a kompániában; — megjött váratlanul Gilvásy János báró, a leghiresebb vadász néhány fegyvertáskával, egy vadászszal meg kevés utipodgyászszal. Rögtön a pihenő társaság közé keveredett s a jövetelén melegen örvendő háziurnak igy szólt: A holnapi vadászaton én is résztveszek, tudod a magam erdeiben már nem találok lőni egy tizenhárom agancsost; ha egyet lőttem, rögtön visszautazom az én tanyámra

De mikor a házigazda pár szót észrevétlenül beszélhetet vele, odasugta neki:

— Édes Jenő barátom, nővéred eljegyzési hire hozott ide, holnap együtt kelünk s megyünk ki az erdőbe, akkor majd többet mondok.

És erősen megrázta barátja kezét.

Másnap azonban Gilvásy báró anélkül, hogy

vözölte a megjelenteket, köszönetet mondott a jánosházai tüzoltó-egyletnek szives vendégfogadásukért s jelentette, hogy a szövetség elnöke, dr. Károlyi Antal, országgyülési képviselővé történt megválasztatása miatt kényteleu volt az elnökségről lemondani. Hosszabb beszédben méltatta ezután az alelnök a lemondott elnök érdemeit s végül inditványozta, hogy tekintettel Károlyi Antalnak, a szövetségnél szerzett érdemeire, válassza meg a szövetség örökös tiszteletbeli elnökévé. Dörgő, lelkesült éljenzés követte Ernuszt József alelnök szavait, melynek lecsillapultával alelnök határozatilag kimondta: Károlyi Antal dr. országos képviselőnek a vasvármegyei tüzoltó-szövetség örökös tiszteletbeli elnökké történt megválasztatását.

Elnökválasztás.

Ernuszt József alelnök állott ismét fel szólásra és hosszabb beszéd kiseretében elnökül dr. Bezerédy Istvánt, a vármegye alispánját ajánlotta. A közgyülés egyhangulag dr. Bezerédy Istvánt vasvármegye alispánját választotta meg a tüzoltó-szövetség elnökévé. A választás után lépett a terembe Kossa Gusztáv, ki szót kért és ama megjegyzést tette a választásra, hogy elnökül, bar nincs kifogása a választas ellen elvileg, de ő az igazság elvénél fogva, az alelnököt ohajtotta volna elnökül, kinek szintén elévülhetetlen érdemei vannak a tüzoltó szövetségnél. Ernuszt József megköszönte Kossának a személye iránt tanusitott szives figyelmét, napirendre térést inditványozott, mely után tovább folyt a közgyülés. Barabás István szövetségi titkár fogott hozzá az évi jelentés felolvasásához, eközben lépett a terembe Bezerédy István alispán, kit lelkes éljenzéssel fogadtak.

Ernuszt József alelnök tudatta, Bezerédyvel elnökké történt megválasztatását, üdvözölte őt, mire Bezerédy hosszabban válaszolt, megköszönte a beléje helyezett bizalmat, fejtegette a tüzoltói intézmény magasztosságát és igéretet tett, hogy a szövetség ügyét mindenkor szivén fogja viselni. Beszédét zajos, dörgő éljenzés követte, mely után elfoglalta az elnöki széket és a gyülést tovább vezette.

Titkári jelentés.

Barabás István fogott ezután ujból hozzá a jelentés felolvasásához. A jelentés szerint Vasvármegye évi 2500 korona segélylyel járul a vármegyei tüzoltószövetség pénztarához. A vármegye területén 209 tüzoltó-egylet van. A tüzrendészeti állapot a vármegye területén haladó ponton van. A szövetségi pénztár mult évi bevétele volt 3021 korona 67 fillér. Kiadása 2978 korona 95 fillér. A szövetségnek ez időszerint takarékpénztárban elhelyezett tiszta vagyona: 4834 korona 73 fillér. A jövő 1903. évre előirányzott kiadás 2869 korona 64 fillér. A titkári jelentést a közgyülés egyhangulag elfogadta és a felmentvényt a választmánynak köszönet szavazása mellett megadta.

Barabás István titkár előadása következett ezután. A tuzoltók ténykedéséről értekezett Barabás, szakszerü előadásban. Előadásáért elnök inditványára a közgyülés köszönetet szavazott Barabásnak. Elhatározta a közgyülés, hogy jövő évi gyülését *Nemetujváron* tartja meg. A megüresedett tüzfelügyelői állásokra megválasztattak: Hertelendy Miklós a szombathelyi, Kiss Kálmán és Hegedüs István a vasvári járási kerületbe. Az inditványokat tárgyalták ezután, melyek közül elfogadta a közgyülés: hogy évenkint járási tanfolyamokat rendez és már a jövő évben megkezdi ebbeli működését. Horeczky Gyula titkár olvasta fel ezután az általa kidolgozott szabályrendeletet tüzoltóversenyek rendezéséről. A közgyülés elfogadta Horeczky szabályrendeletét.

Az országos tüzoltó szövetség által folyó 15-én Egerben tartott gyülésre Barabás István és Horeczky Gyula titkárok küldettek ki. Ez lévén a közgyülés utolsó tárgya, elnökló dr. Bezerédy István a közgyülést rövid beszéd kiséretében d. u. 9 órakor bezárta.

Banket.

A szövetségi közgyülésen részt vettek testületileg a „Korona"-szállodába mentek banketre. Az éhes gyomrok megorvosoltatván s kedvderitőül jóféle somlyói bor állott a szomjuság enyhitésére, hamarosan megeredt a tusztok árja és annak se vége, se hossza nem volt. Végre is az asztalbontás vetett véget a tósztoknak. Tósztot mondtak a többek között: dr. Bezerédy István alispán, Ernuszt József szövetségi alelnök, Maróthy László dr. országos képviselő, Ajkay Elemér nagybirtokos, Horváth István, Horeczky Gyula, Barabás István stb. Félnégyre járt már az idő délután, mire a banket véget ért s utána következett a jánosnázni önkéntes tuzoitó-egylet diszgyakorlata. A gyakorlatot nagyszámu közönség nézte végig, melynek befejeztével a közönség az alsó erdőben rendezett mulatságra vonult ki, hol megkezdődött a táncz, melynek csak a pirkadó hajnal vetett véget.

Szakvizsga — mester czim.

A mostani időben igen sokat olvastam, hogy mi mindent követnek el a kisipar érdekében, valamint az ipar fejlesztéséért, ami erősbödni fog nagy mértékben akkor, ha az ipartörvényt megváltoztatják. Ezelőtt 30 évvel az volt a jelszó, hogy „az ipart szabaditsuk fel", mert csak a szabad iparral lehet versenyezni. Nohát az ipart szabaddá tették, az iparost pedig rabszolgává. Azok, akik az ipart magukhoz ragadták a legtöbben a saját önző czéljukon kivül semmit sem tekintettek; rontották az ipart és iparost egyaránt. Mert csak ritka esetben keresték fel a jó iparost, mindig csak az ár volt az irányadó, a minőség mellékes. Már pedig csinálhat az iparos jó munkát, ha nincs megfizetve?

A törvény értelmében az iparostól mindenki csak követel; kovetel az állam, a segéd, a házi ur, de még a család is. Már most a segédre nézve az ipartörvényben meg van állapitva, hogy meddig szabad neki dolgozni, a mesternek pedig, aki csak félig meddig tisztességesen akarja magát fenntartani, annak éjjel-nappal kell dolgoznia. Már most hogy maradjon ideje arra, hogy az iparát fejlessze?

Milyen sokszor kell hallani, hogy a mi iparosaink tudatlanok. Hát ennek ki az oka? Csak az olyan intézkedés, mely lehetővé teszi, hogy iparjogot kapjon mindenki akár tud valamit akár nem. A törvény nem törődik vele, akárhogy él meg. Már most az olyan iparosok, akik még segédnek is rosszak, mivel nem akarnak tanulni, mert a tökéletesedést nem tartják szükségesnek, tudván, hogy akárhogyan töltik el segédi idejüket, iparjogot mégis csak kapnak, mert a törvény ezt nekik biztositja, az ilyen iparosok aztán odavitték az ipart ahol ma van. Az ipar tönkretételéről sokat lehetne beszélni, de jobb ezt nem bolygatni.

Mégis van egy megjegyzésem, mivel hallottam, hogy nálunk mindenben a németet utánozzák. Németországban pedig, ha jól olvastam, ez évi szeptemberben lép életbe a mesteri czim elnyerésére szolgáló szakvizsga. Tehát remélhetem, hogy ez talán nálunk is befog következni. Mert bekell hogy következzék, hogy az az iparos, aki önálló akar lenni, az szakvizsgát tegyen amivel bizonyitja, hogy mit tanult és hogy a mesteri czimre érdemes-e? A szakvizsga az egyedüli, ami az ipart az iparossal együtt megmenti a tönkremenéstől. A jó iparos soha sem rontotta a mestersegét, de ha [illegible] szakvizsgát, akkor nem lesz annyi tudatlan iparos és mindenki már ifju korában igyekezni fog, hogy tanuljon és tudását kibővitse. Hiszen szüksége lesz rá, ha mester akar lenni. Akkor majd a kormány is a nagy közönség is nagyobb bizalommal lesz a hazai iparhoz, mint eddig, és méltányolni fogják, hogy ha az a munka valamivel drágább lesz is, de a nagyobb árért sokkal jobbat, tehát tartósabb dolgot is kapnak. Ezáltal sokkal több munkás munkát és az állam sokkal több tisztességes adófizetőt kap. Es ekkor a tanult ifjak is majd inkább fognak az ipari pályára lépni, ha látják, hogy az ipar terén is meglehet élni. Ismételve ajánlom tehát, hogy ezen a téren is utanozzuk a nagy németet.

---

ferbe, melyből nem tisztáztad magad s amely szerencsédre csak négy ember titka maradt. E [illegible] ember közül az egyik, Gilvásy János báró, tegnap nálam volt.

[illegible] báró [illegible] folytatta.

— S azt mondom, hogy a te szerelmed nővérem iránt nem lehet igaz és nemes vonzalom mert neked már volt egy viszonyod, melynek gyümölcse is lett. Mindent meg tudtam volna bocsátani, mert a bünt lemossa nézetem szerint a bünhődés; de hogy nővéremnek szerelmet hazudtál és más nővel viszonyt folytatsz, ezért nem tartalak gentlemannak és ezért nem adom nővéremet. Ezt vedd tudomasul. De, hogy lásd, milyen jó akarattal viseltetem irányodban, hát nem kompromittállak. Mig a vadászat tart, maradj házamban, de azt elvárom tőled, hogy nővéremtől távol tartsad magadat: Holnap majd beszélek vele is és ha benne a Vamosyék vére buzog: hallgatni fog reám . . .

Kotányi báró tudomásul vette mindezt és ahhoz is tartotta magát. Az nap nem mutatkozott a nők előtt s csak remegve várta a holnapot.

— Mit hoz a holnap? Sikerul-e terve, vagy [illegible]ig elmond-e a gróf mindent a grófnőnek . . .

De Vámosy azt mondta, hogy csak holnap beszél hugával s a báró most ebbe fektette minden reményét: hiszen a [illegible] emberek [illegible] . . . [illegible] . . . [illegible] . . .

HIREK.

— **Az alispán mondta.** Dr. Bezerédy István alispán, kit a mult vasárnap a jánosházai tüzoltó szövetségi gyülésen elnökké választottak, az erdei mulatság alkalmával többek jelenlétében a következőket mondta: „Igen csodálkozom azon, hogy a kis czelli járás főbirája nem tattotta érdemesnek a tüzoltó szövetségi gyülést arra, hogy azon megjelenjen s ez által a közigazgatás képviselve legyen.“ Az alispán ur eme kijelentéséhez azt hiszük nem kell kommentárt füznünk.

— **Germanizálás.** Lapunk legutóbbi számában irtunk csak egyik helybeli czégről, ki ékes német nyelvü feliratta ellátott borítékokban hirdeti czégét a: Max M. Rosenberg Heu und Stroh Export üzletét Kis-Czellből. A germanizáló czégek egygyel ismét szaporodott, mint azt a hozzánk beküldött boriték világosan igazolja. Fájdalom ez a czég is kis-czelli, czime: Vilhelm Hirschler Heu und Stroh Export Kis-Czell. Hát t. czégtulajdonos urak nem szégyenlik magukat? Talán attól félnek, hogy a német másként nem vesz Önöktől, hacsak nem ékes germán nyelven irják ki czégüket. Szegény magyar kereskedelem! Mikor leszel te már magyar?

— **Csuf szokás.** A helybeli rőfös és divatáru kereskedők azt a csuf és ósdi szokást követik még ma is, hogy hetivásárok alkalmával üzletük előtt egész sátorra való árut raknak ki ládákra és aggatnak még a fákra is. Már engedelmet kérünk, de ez az eljárásuk éppen nem vall jó izlésre. Aki valamit venni akar, az ugy is jól tudja mi és mi van kapható egy divatáru üzletben, igy felesleges munkát végeznek a nagy kirakodással. Egy időben Pápán is hasonló nagy kirakodást végeztek a rőfös kereskedők, de a hatóság betiltotta. Felhivjuk az előljáróság figyelmét e körülményre, nagyon is üdvös cselekedetet müvelne, ha nálunk is pápai módszer szerint járna el e tekintetben.

— **Hetipiaczunk** e héten is még nagyon gyenge forgalmu volt Alig egy néhány szekér gabona volt a piaczon A cséplés most folyik. Gabona árak nyomottak. Eladatott: Buza: 6 frt 40 kr, rozs 5 frt 60 kr, árpa 5 frt 30 kr, zab 5 frt, 100 kilogramonkint.

— **A kis-czelli járás mimródjai.** A vadászati szezón elérkeztekor tán nem lesz érdektelen, ha t. olvasóink ismerik a kis-czelli járásban levő mimród társaikat miért közöljük azok névsorát, kik e hó 7-ig vadász kártyájukat kiváltották: *Kis-Czellből* dr. Udránszky Sándor, Nagy József, dr. Szabó Imre, Michl Vilmos, dr. Király János, Travnik Gyula, dr. Brunner Ferencz, Berzsenyi Dezső, dr. Hetthésy Elek, Gombás Sándor, Raffel Mihály, Hothauser Sándor, Huchthausen Ede, Várallyay Pál, dr. Porkolób Mihály, Illés István, Zathureczky Géza, Gayer Gyula, Szabó Péter, Pálovits József, dr. Pletnits Ferencz és Dávid Kálmán. *Jánosházáról*: Német József, Markus Gyula, Udvardy Miklós, [illegible] Lajos, Horváth [illegible] *Kis-Czelli járásban levő egyéb helyekről*: [illegible] Kosztopy Béla, Takács Ferencz, Horváth Béla, Koloszár Géza, Koloszár József, Koloszár István és Tulok Benő. *Kenyeriből*: Koch Sándor, *Keresztúrról*: Horváth Zsigmond. *Pór-Magasiból*: Idb. Fittler Sándor, ifj. Fittler Sándor és Gouth Gábor. *M.-Genesről*: Károlyi Endre, Szabó Tivadar, Nünkovits Dénes és Szabó Antal. *Iszákfáról*: Vadászy Pál és Raffel Dénes. *E.-Hetyéről*: Tompos Kálmán. *Vönöczkről*; Schmidt Károly és dr. Miskolczy Imre. *Sághról*: Idb. Kertész János. *K.-Szt.-Mártonból*: Pottyondy Pál. *Karakóból*: Nagy Sándor. *Csöngéről*: Wörös Sándor és Horváth Ernő. *A.-Mesteriből*: Bárdossy Imre és Bárdossy Zoltán. *O.-Assonyfáról*: Nagy János, Nagy Dániel, Nagy Pál, Gaál Gergely, Czencz Gyula, Czencz Károly és Czencz Antal. *K.-Szt.-Péterről*: Horváth Antal. *K.-Mihályfáról*: Idb. Vidos József, ifj. Vidos József és Vermes Árpád. *Bobáról*: Móritz László és Móritz Miklós. *Kis-Somlyóról*: Tompa László. *Simonyiból*: Zongor Márton. *Pálfáról*: Nagy Antal. *Szt.-Miklósfa*: Figder József. *Pápocról*: Pap Imre és Takács Ferencz.

— **Pályázati hirdetmény.** A tapolczai m. kir. vinczellériskola igazgatósága 1902. évi január hó 1-től kezdődő egy éves tanfolyamra pályázatot hirdet. Fölvételi kellékek 1. Legalább 16 éves életkor betöltéséről szóló keresztlevél (vagy katonaköny). 2. Magyarul irni és olvasni tudást igazoló iskolai bizonyitvány. 3. Ép erős, a munkára alkalmas testalkatról tanuskodó orvosi bizonyitvány. 4. Feddhetlen előéletről községi erkölcsi bizonyitvany. 5. Szülői vagy gyámi belegyezés illetve nyilatkozat, hogy a tanulót évközben pályajától el nem idegenitik és az iskolából ki nem veszik. A tanulók lehetnek saját költségesek vagy ingyenesek állam költségén. — Kik ingyenes helyre folyamodnak, tartoznak kérvényükhöz szegénységi bizonyitványt csatolni. A saját költséges tanulók 240 koronát tartoznak fizetni évenként és pedig 120 korona féléviel előleges részletekben. Azon folyamodók, akik kertészettel, szőlőmüveléssel már foglalkoztak, a fölvételnél előnyben részesülnek. A Nagyméltóságu földmivelésügyi m. kir. Miniszteriumhoz czimzett és 1 koronás bélyeggel ellátott kérvények a fenti okmányokkal fölszerelve legkésőbb november hó 1-ig a tapolczai vinczellériskola igazgatóságának beküldendők. Tapolcza, 1902. augusztus hó 6 án. *Az igazgatóság.*

— **Árverés a vasuton.** Ezennel közhirré tétetik, hogy a vasuti kocsikban és az állomási helyiségekben elhagyott tárgyak u. m. bőröndök táskák, kalapok, ruha és fehérnemüek, botok, napernyők és esoernyők stb. az alább felsorolt állomásokon árverés alkalmával azonnali készpénz fizetés mellett elfognak adatni Fiume állomáson 1902 évi aug. hó 22 én .d. e. 9 órakor. *Kis-Czell állomáson 1902. évi aug. hó 25-én d. e. 9 órakor.* Budapest keleti állomáson 1902. évi aug. 28-án d. e. 9 órakor. Az igazgatóság.

— **Guttmann Adolf** helybeli férfi szabómesternek lapunk mai számában foglalt hirdetésére felhivjuk olvasóink figyelmét.

A rózsabimbó és a méh.

Odalent Afrikában — hol oly kutya meleg van,
Történt ez a kis mese,
Piszkos volt nem tagadom — bűzös is de nem nagyon,
A néger leány — s szint' a kedvese.
Ajkuk szót alig, hogy vált,
De előttök ép megállt,
Egy kétpupu toprongyos teve.
Szurós kaktusz közepén
Ült a lány és a legény
Kit elfogott az éneklés bősz heve:
„Lennék én teve-tevehajcsár
te meg teve,
Mit szépen vak-vakarhatnék
minden esteve,
Nyilnék az abra — abrakoszsák
maggal tele,
Lennék én teve — tevehajcsár
lennél teve.“

Egy méhész a méhesbe' — a méheket kereste,
De biz egyet sem talált,
Többektől is kérdezé — hol is van itt a méh?
Mondták: elvitte őket a halál,
Van helyettük sághegyi — mindenféle fajtai
Finomabbnál, finomabb ital.
Ha pár litert majd beszedsz — nem lesz méhre
az eszed,
S velünk énekled majd, a gyönyörü dalt:
„Lennék én mézes méhes tagja,
lennél te bor.
Mély sima hömpö — hömpölygessel
[illegible]
Nyilnék a torkodba — forkon
s folynál belé,
Éjjen a fura mézes — méhes,
hol nincsen méh.“

Egy ur erős dohányos — tudjuk van ilyen számos,
Trafikos lányt hőn imád.
Állandó a szerelem — bár látta már ő kelme
Hogy neki régi skatulyából ád.
Mások régen a javát — trabbuccot britanikát
Kiszedték s neki maradt bagó. —
Mit tehetett a szegény — nikotinos agglegény,
Megesendült ajkán a szivből jövő szó:
„Lennék én szivar — szivarvége.
szipka lennél,
Melybe a szivar szivar-vége
éppen hogy befér,
Szivna a szipi szopókából,
sok vén róka,
Lennék én szivar — szivarvége
s te szopóka.“

Börtönbe ül a betyár — reá akasztófa vár
Rabló volt haramia.
A fogházőr szép lánya — a legényt szánja, bánja.
Hogy ilyen ifjan meg kell halnia
Tudja ezt jól a gyerek — de bárhogy is kesereg
Ki nem törhet a börtön falon.
Eljött az utolsó nap — holnap már kötelet kap
És a lányhoz bucsuzóul igy dalol:
„Lennék én halál halálfia
s te a kötél
Hol lágyan ringa — ringatgatna
engemet a szél
Én rajtad logi — logicsálva
vigan fulok,
Lennék én halál, halálfia
s te a hurok.“

Krieses.

1878—1902 tkv.

Árverési hirdetmény-kivonat.

Schmercz Jakab simonyi-i lakos végrehajtatónak Lőrincz Géza simonyi-i lakos végrehajtási ügyében a kérelem következben a végrehajtási árverés 50 kor. 50 fillér tőkekövetelés és ennek 1899. évi május hó 1-ső napjától járó 6% kamatai 6 kor. 60 fillér perbeli 8 kor. 80 fillér végrehajtási már megállapitott valamint jelenlegi 12 kor. és a még felmerülendő költségeknek kielégitése végett az 1881. LX. t.-cz. 144. §-a alapján és a 146. §-a értelmében a kis-czelli kir. jbiróság területén levő a simonyi-i 799. sz. tjkvben A. † 164/a/1. hrsz. alatt foglalt ingatlanra 54 kor., a simonyi-i 1026 sz. tjkvben A. † 170 1779. és 1788. hrszámok alatt foglalt ingatlanokból Lőrincz Gézának $^1/_8$-ad résznyi illetőségére illetőleg az 1881. évi 60. t.-cz. 156. §-a alapján az egész ingatlanokra 30 kor. 298 kor. és 92 kor., a simonyi-i 1067. sz. tjkvben A. † 1786. hrsz. alatt foglalt ingatlanokból Lőrincz Gézának $^2/_{24}$-ed résznyi illetőségére, illetve az 1881. 60. t.-cz. 156. §-a alapján, az egész ingatlanra 42 kor., a simonyi-i 1039. sz. tjkvben A. † 1040. hrsz. alatt foglalt ingatlanból Lőrincz Gézának $^1/_{16}$-od résznyi illetőségére illetőleg az 1881. évi 60. t.-cz. 156. §-a alapján az egész ingatlanra 151 kor., a simonyi-i 1040. sz. tjkvben A. † 1157. hrsz. alatt foglalt ingatlanból Lőrincz Gézának $^3/_{48}$-ad résznyi illetőségére, illetőleg az 1881. évi 60. t.-cz. 156. §-a alapján az egészre 388 kor. megállapitott kikiáltási árban elrendeltetik.

Az árverés megtartására határidőül **1902. évi szeptember hó 10. tizedik** napjának délelőtt 9 órája Simonyi községházához kitüzetik.

A venni szándékozók tartoznak a kikiáltási árnak 10%-át bánatpénz fejében a birói kiküldött kezéhez letenni.

A vételár és ennek az árverés napjától számitandó 5% kamatai három hó alatt az első árverés napjától 30, a második 60, a harmadik 90 nap alatt fizetendők le.

Az árverési feltételek alulirott tkönyvi hatóság és Simonyi községházánál tekinthetők meg.

Kir. jbiróság, mint tkvi hatóság Kis-Czellben, 1902. évi junius hó 15-én.

László, kir. albiró.

2474—902. sz.

III. Árverési hirdetmény-kivonat.

A kis-czelli kir. jbiróság, mint tkvi hatóság közhirré teszi, hogy id. Reich Imrénének önkéntes árverési kérvénye alapján és a pinkafői takarékpénztárnak beadott utóajánlata következtében a kis czelli kir. jbiróság területén levő a sági 1563. sz. tjkvben A. [illegible] hrszámok alatt foglalt [illegible] ingatlanra, a végrehajtás jog hatályával biró önkéntes árverést, az utóajánlatot tevő által beigért 2255 kor., a kis-czelli 183. sz. tjkvben A. † 79/c/2/a/1/b/a, 79/c/2/1/a/7. hrszámok alatt foglalt 121. sz. házas földrajzi ig egy egészet képező ingatlanra a végrehajtás joghatályával biró önkéntes árverést, a telk szolgalomnak épségben hagyásával az utóajánlatotot tevő által beigért 1650 kor. kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1902. évi szeptember hó 16. tizenhatodik napján délelőtt 9 órakor a kir. tkvi hetóságnál Kis-Czellben megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 23 kor. 80 fillért és 144 koronát készpénzben, vagy az 1881. évi 60. tcz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számitott és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt m. kir. igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. évi 60. tcz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a biróságnál előleges elhelyezéséről kiállitott elismervényt atszolgáltatni.

Kir. jbiróság, mint tkvi hatóság Kis-Czell, 1902. augusztus 5.

Szabó, kir. jbiró.

Eladó ház.

Kis-Czellben Pápai utczában a 15. számu (Gömbös Boldizsár-féle) ház rendkivül előnyös fizetési feltételek mellett azonnal eladó. Venni szándékozóknak bővebb felvilágositást nyujt:

A „Kis-Czell és Vidéke"
2—6 kiadóhivatala.

Kiadó lakás.

Egy két szobás lakás a hozzátartozó mellékhelyiségekkel együtt, **October hó 1-re** kiadó az Uj-telepen. Érdeklődőknek bővebb felvilágositást ad:

2—2 **Ujtcz András,**
kovács mester, **N.-Dömölk.**

Eladó ház.

Kis-Czellben a Vásár tér-utczában (volt Lublincz féle) egy jókarban levő lakház, mely áll két kétszobás, három egyszobás lakásból és a hozzá tartozó mellékhelyiségekből: pincze, kamra, stb., nagy tágas udvarral eladó vagy haszonbérbe kiadó.

Bővebb felvilágositást adnak: **Özv. Kis Józsefné Sopron Széchényi-tér 2. sz., Torma Antal Kis-Czell, Gosztola István tanitó Jákfa.** 2—3

Pék üzlet átvétel.

Van szerencsém szives tudomására adni, hogy helyben, Molnár Sándor Pápai-utczai **pékü zletet átvettem** és azt saját nevemen tovább vezetem. Egyuttal szives tudomásul adom, hogy a közönség kényelmére a **Kossuth Lajos-utczában** a volt **Nagy Elek-féle hentes üzletben fiok árudát rendeztem be**, hol a nap bármely szakában mindenkor fris sütemény kapható.

Kenyér sütés reggelenként 6 órakor, ha az előre bejelentetik.

A közönség szives pártfogását kéri tisztelettel:

Simon Kálmán,
3—3 pékmester **Kis-Czell.**

Szőlő eladás.

Özv. Marton Pálné, urnő kis-czelli lakos a Sághegyen levő, jó karban álló és jó épületekkel felszerelt 2½ hold finom faju tőkékkel beültetett szőlőjét, akár azonnal, akár szüret után, örökáron eladja.

Venni szándékozók nála Kis-Czellben nyerhetnek értesitést

özv. Marton Pálné.

Kitünő francz a és angol szabás!

GUTTMANN ADOLF

férfi szabómester KIS-CZELL.

Kis-Czell, 1902. postabélyeg kelte

Tekintetes Czim!

Méltányolva a n. é. közönségnek irántam tanusitott szives pártfogását, költséget nem sajnálva arra törekszem, hogy igen tisztelt megrendelőimet minél jobban kielégitsem, igy ez évben is elvégeztem a budapesti nyilvános szabászati tanintézet iuony curzusát s igy abban a helyzetben vagyok, hogy a **legujabb divat** szerint allithatok elő férfi ruhákat. E szabászati tanfolyamnál az alábbi bizonyitványt kaptam:

Első Nyilvános Szabástanitási Intézet
BUDAPEST, Vaczi-utcza 13 szám.

Bizonyitvány.

Az Első Nyilvános Szabástanitási Intézet részéről jelen bizonyitvány által igazoltatik, hogy: **Guttmann Adolf** ur kis-czelli férfi szabó iparos, a szokásos tanidő alatt, vagyis 1902. évi julius hó 22-ik napjától bezárólag 1902. évi augusztus hó 4-ig. a szabászatot tanulta, amiben kellőleg kiképezte tett, minéllogva mint gyakorló szabász, bárkinek is ajánlható.

Budapest, 1902. évi augusztus hó 4 én.

Csontos Imre,
szabász tanitó.

Elvalalok bármiféle, a szabó ipar szakmába vágó ruha készitést. Készitek francz a szabás szerint: **Hamilton, Havelok, Raglán, Ferencz József**, oltöny stb. **Sport öltönyöket. Katonai** és **tüzoltó egyenruhákat.** Kitünő szabásért mindenkor kezeskedem. Számos megrendelést kér tisztelettel:

Guttmann Adolf,
2—3 **férfi szabómester, KIS-CZELL**

Alázatos szabómester. A szabó és az idő szerint kiszolgálás.

Azonnal szabómester. A szabó és előzékeny kiszolgálás.

Hirdetések és nyilt-terek

jutányosáron felvétetnek e lap kiadóhivatalában.

ROSENTHAL DEPOT

mezőgazdasági és varrógép raktára, saját lakatos és gépjavitó műhelye

Kis-Czell, (Szent-Háromság-tér.)

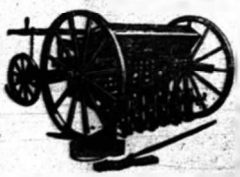

Ajánlja dusan felszerelt mezőgazdasági és varrógép raktárát. Raktáron csakis kitünő minőségü gyártmányokat tart. Elad: **kedvező** fizetési feltételek mellett, **jutányos, mérsékelt, versenyképes** árakon.

Saját lakatos és gépjavitó műhelyében elfogad bármiféle gépek javitását és azt teljes kezesség mellett végezteti.

Vizmentes ponyvák és gépszíjak nagy raktára.

7—26

Nyomatott a kiadó „Vörösmarty"-könyvnyomda és hirlapkiadó vállalat gyorssajtójon Deveceserben, 1902.